

"Va întoarce pe mulți dintre fiii lui Israel la Domnul Dumnezeul lor"

Marți, 23 mai 2006

Gili Cârstea

Ultima carte a Vechiului Testament făgăduiește poporului lui Dumnezeu ceea ce pare a fi o mare binecuvântare: „Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată” (Mal 4:5).

Proorocul Ilie? Pentru unii ar putea părea o binecuvântare, dar pentru preoții și cărturarii poporului ales venirea lui Ilie a fost mai degrabă un blestem. Numele lui este legat de acuzații cumplite de apostazie, de incitare la revoltă contra autorității legal constituite, de batjocorirea credinței populare, de tăierea capetelor corpului pastoral, de secetă și foamete în poporul Domnului. Cine și-ar dori așa ceva?

În momente de criză poporul are nevoie de profeți ca Samuel, de conducători ca Moise, David sau Solomon, de intelectuali ca Daniel. Ce să facem cu Ilie cel sângeeros, arogant, exclusivist, intransigent și chiar barbar?

Maleahi ne mai spune că rolul lui „Ilie” va fi să „întoarcă” inimile alienate ale părinților și copiilor. Regăsim exact acest limbaj la îngerul care anunță nașterea și misiunea lui Ioan Botezătorul: „El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El” (Luca 1:16-17).

„Va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeul lor.” Această pretenție a stârnit mereu scandal. Fiii lui Israel nu au nevoie să fie întorși la Domnul; ei sunt deja „la Domnul” și nu au nevoie de nicio întoarcere. Dacă vrea să întoarcă pe cineva la Domnul, Ilie să meargă în lucrare misionară la neamurile din jur.

Primul și al doilea Ilie au produs tulburare în Israelul după trup datorită insistenței lor că Domnul a fost părăsit și înlocuit cu Baal, lucru care cerea o „întoarcere.” Amândoi au devenit astfel dușmani de moarte ai clasei teologice, care pretindea autoritate supremă în acest domeniu.

Acum, când istoria ne-a adus din nou aproape de „ziua aceea mare și înfricoșată,” cerul a făgăduit să trimită o solie „în duhul și puterea lui Ilie” care să întoarcă pe poporul Său la adevăratul Dumnezeu. Îngerul bisericii Laodicea este somat să fie plin de râvnă în această întoarcere, căci senzația de vomă pe care o provoacă observatorilor cerești nu va mai putea fi împiedicată multă vreme.

Martorul Credincios nu ne spune care va fi reacția îngerului bisericii la apelul serios care i se face. Ne-am fi bucurat să aflăm dacă el răspunde favorabil sau nu chemării la pocăință; dacă a acceptat aurul credinței lui Isus, aceea cercată în focul luptei dusă până la sânge împotriva păcatului; dacă a primit sau nu haina neprihănilor lui Hristos, descoperită în solia foarte prețioasă trimisă de Domnul poporului Său prin frații Waggoner și Jones; dacă a aplicat tratamentul pentru orbire, recunoscând că Scriptura trebuie citită „cu o vorbire învățată de la Duhul Sfânt,” și nu de la teologii faimoși ai lumii. Nimic din toate acestea. Poate Martorul Credincios a dorit să lase deschisă ultima confruntare dintre Hristos și Baal, iar „Ilie” să nu se bucure de informații suplimentare, ci să se sprijine doar pe călăuzirea Duhului Sfânt pe măsură ce conflictul se adâncește.

Ce se poate constata fără mare efort este faptul că poporul nostru respinge categoric acuzația că se pleacă în fața unui Baal modern care se dă drept Hristos, iar îngerul bisericii nu dă niciun semn că ar fi cumva dispus să recunoască starea în care este descris de Martorul Credincios. Dimpotrivă, nu de puține ori el a sugerat că eventualele probleme ale poporului nostru s-ar datora celor care tulbură pe Israel cu solia neprihănilor lui Hristos. Limbajul ascuns al inimii lui a fost: „Lăsați-ne în pace cu sfântul lui Israel!”

Amos avertiza generația lui că are așteptări nefondate de la „ziua Domnului,” ziua aceea mare și înfricoșată, că ea va fi întuneric și nu lumină, așa cum visează ei. În loc să se bucure de confirmarea cerului că ei sunt vitejii evenimentelor finale, ei vor fi confrunțați cu acuzația uluitoare că trebuie să se întoarcă la Domnul Dumnezeu lor. Nu este greu să ne imaginăm șocul provocat de o asemenea solie.

Poporul ultimei generații va descoperi totuși că singura lui speranță rămâne vocea deranjantă a unei solii proclamate „în duhul și puterea lui Ilie,” care va întoarce pe „fiii lui Israel” la Domnul Dumnezeu lor. Solia va avea efect, căci unii își vor întoarce privirile spre Cel pe care L-au străpuns, încetând astfel lungul șir al relațiilor nelegiuite și idolatre întreținute în numele lui Hristos.